

**Sygn. akt.** IV Ka 978/13

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 roku

**Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy**

w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Urbańska - Trzecka

Protokolant st. sekr. sądowy Aleksandra Deja - Lis

przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 roku

sprawy **P. P.**

obwinionego z art. 119§1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 21 sierpnia 2013 roku sygn. akt XIV W 2628/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż obwiniony P. P. przypisanego mu czynu dopuścił się sam, wymierzoną mu karę aresztu obniża do 10 dni; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 978/13

## UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 sierpnia 2013 roku, sygn. akt XIV W 2628/13 P. P. został uznany za winnego tego, że w dniu 10.06.2012 roku około godziny 13 w B., przy ulicy (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży kawy J. o łącznej wartości 22,61 złotych na szkodę w/w sklepu, przy czym sąd ustalił, że działał wspólnie i w porozumieniu z P. G. oraz W. S. tj. wykroczenia z art. 119§ 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 30 dni aresztu, na poczet której zaliczył okres zatrzymania w dniu 10.06.2012 roku.

Wyrok zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony kwestionując orzeczenie w zakresie orzeczenia o karze, wnosząc o obniżenie lub zmianę orzeczonej wobec niego kary.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje;

Apelacja obwinionego zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należy stwierdzić, że sąd I instancji w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie, przeanalizował w sposób rzetelny zebrane dowody, dokonał ich słusznej oceny mieszczącej się w granicach

tw. swobody sędziowskiej i na ich podstawie wyprowadził logiczny wniosek odnośnie winy obwinionego w zakresie zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd wziął przy tym pod uwagę zarówno dowody przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść obwinionego. Rozważania sądu znalazły następnie odzwierciedlenie w przekonujących wywodach zawartych w uzasadnieniu wyroku, spełniającym wszystkie wymogi określone w art. 424 kpk w zw. z art. 82 § 1 kpw, w którym to sąd wskazał jakie fakty uznał za udowodnione i dlaczego.

Sąd orzekający w uzasadnieniu rozważył wszystkie okoliczności niniejszej sprawy, wskazując dowody, na jakich oparł swoje rozstrzygnięcie.

Sąd Odwoławczy w całości podziela argumentację Sądu Rejonowego zawartą w pisemnych motywach wyroku i się do niej odwołuje, nie widząc potrzeby jej powtórzenia, bowiem ocena zebranych dowodów dokonana przez sąd rejonowy, zaprezentowana w uzasadnieniu została przeprowadzona prawidłowo i pozostaje całkowicie pod ochroną art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw z tym jednym zastrzeżeniem, że nieprawidłowym było poczynione przez sąd meriti ustalenie, że sprawcy kradzieży działali wspólnie w porozumieniu. W tej bowiem kwestii w dniu 28.06.2012 roku zapadło merytoryczne rozstrzygnięcie, które wiązało sąd w zakresie oceny co do współsprawstwa obwinionych.

Sąd meriti dostrzegł swój błąd i odniósł się do niego w uzasadnieniu, a co w konsekwencji musiało też znaleźć odzwierciedlenie w treści wyroku sądu odwoławczego, poprzez ustalenie, że obwiniony przypisanego mu czynu dopuścił się sam.

Odnosząc się natomiast do zarzutu podniesionego w apelacji dotyczącego rażącej niewspółmierności orzeczonej kary aresztu to należało go częściowo uznać za zasadny. Sąd odwoławczy co do zasady argumentację dotyczącą oceny zachowania obwinionego podziela i nie znajduje po stronie obwinionego żadnych okoliczności, które usprawiedliwiły w jakimkolwiek stopniu jego zachowanie polegające na dokonaniu przez niego kolejnej kradzieży.

Tym niemniej sąd odwoławczy uznał, że orzeczona kara aresztu w maksymalnym rozmiarze 30 dni razi swoją surowością. Sąd uzasadniając wymiar kary w ocenie sądu odwoławczego dużą wagę przydał okolicznościom obciążającym obwinionego. Oczywiście jest, że obwiniony musi ponieść konsekwencje swojego zachowania ale uwzględniając okoliczności, które jednak uszły z pola widzenia sądowni meriti, w szczególności przyznania się obwinionego do winy oraz krytycznej postawy wobec czynu - zdaniem Sądu odwoławczego, musiały skutkować uwzględnieniem argumentacji apelującego co do nadmiernej surowości wymierzonej kary.

Jedną z dyrektyw wymiaru kary, jest cel wychowawczy wobec sprawcy, a biorąc pod uwagę fakt, że obwiniony przyznał się do winy i wyraził skruchę, świadczy o tym, że obwiniony zrozumiał swój błąd, ma do niego krytyczny stosunek.

W tych stanie rzeczy należało dzieląc częściowo argumentację obwinionego zmienić zaskarżony wyrok i orzeczoną wobec P. P. karę aresztu skrócić do 10 dni. W przekonaniu sądu odwoławczego tak ukształtowana kara w ostatecznym swym wymiarze uwzględnia wszystkie okoliczności tej sprawy, jest adekwatna w stosunku do winy i społecznej szkodliwości czynu, jakiego się dopuścił obwiniony, spełnia cele kary tak w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, czyniąc zadość wymogom kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z tych wszystkich względów należało zmienić zaskarżony wyrok i orzec jak w części dyspozytywnej, pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny utrzymać w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 119 kpw zw. art. 636 i 624 § 1 kpk.